

uitspraak

Uitspraak d.d. 26 juli 2023 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 4522

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tuchtrect Banken,
KLAGER,
gemachtigden: mr. M. Bikker en mr. S. Meghoe,

tegen

[verweerder],
voorheen werkzaam bij [bank],
VERWEERDER,
gemachtigde: mr. A. Coskun,

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 25 juni 2020 is namens [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tuchtrect Banken. Deze melding heeft betrekking op verweerder, voorheen werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Het klachtrapport dat klager naar aanleiding van het onderzoek heeft opgesteld, is bij brief van 23 november 2022 bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. Op 17 mei 2023 is verweerder in een brief, als bijlage verstuurd bij een e-mail, uitgenodigd voor de zitting van 14 juni 2023. Ook klager is opgeroepen voor deze zitting.

1.4. Op de zitting van 14 juni 2023 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze zitting zijn de gemachtigden van klager, verweerder en diens gemachtigde verschenen.

1.5. Namens klager is op de zitting het in het klachtrapport ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd. Verweerder en diens gemachtigde hebben ter zitting mondeling verweer gevoerd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerder is sinds 15 april 2019 op zzp-basis werkzaamheden voor de bank gaan verrichten, laatstelijk in de functie van '[functie]' bij '[bedrijfsonderdeel]' van de afdeling '[afdeling]'.

2.2. Verweerder heeft op 10 mei 2019 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd, en daarbij tevens verklaard zich te houden aan de

Gedragregels Bancaire Sector en de handhaving van die gedragregels op de wijze als uiteengezet in het Tuchtreglement Bancaire Sector te erkennen.

2.3. In de maanden december 2019 en januari 2020 heeft de bank meldingen ontvangen dat andere door de bank ingehuurde '[functie]' aan verweerder een aanbrengfee zouden afdragen. Naar aanleiding van deze meldingen heeft de bank een onderzoek ingesteld, waaruit onder meer is gebleken dat verweerder van vijf bankmedewerkers een deel van hun uurtarief als aanbrengfee heeft ontvangen en van een (1) bankmedewerker een eenmalig bedrag van EUR 1.000,00 heeft ontvangen, waarmee de aanbrengfee van een deel van het uurtarief door deze bankmedewerker is afgekocht.

2.4. Uit het onderzoek is verder gebleken dat de hulp van verweerder bij het aanbrengen heeft bestaan uit het onder de aandacht brengen van de cv's van de uiteindelijk ingehuurde '[functie]' bij de afdeling HR van de bank. Daarnaast is van belang dat in de afzonderlijke overeenkomsten die in verband met deze afspraken tussen verweerder en deze betrokkenen zijn afgesloten, een geheimhoudingsclausule is opgenomen.

2.5. De betalingen aan verweerder zijn gedaan aan het bedrijf [bedrijf 1], waarvan verweerder sinds 1 oktober 2016 eigenaar is. Dit bedrijf is door verweerder niet als nevenactiviteit binnen de bank geregistreerd in het daarvoor bestemde programma '[systeem]'. De bank was wel bekend met het bestaan van dit bedrijf van verweerder.

2.6. Naar aanleiding van haar bevindingen heeft de bank de zzp-overeenkomst met verweerder per 4 maart 2020 beëindigd.

2.7. Klager heeft bij brief van 10 augustus 2022 aan verweerder een schikkingsvoorstel gedaan, als reactie waarop verweerder bij e-mail van 10 september 2022 te kennen heeft gegeven dit voorstel niet te accepteren.

2.8. Thans is verweerder werkzaam bij [bedrijf 2] als [functie 2].

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. Klager heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder in strijd met de gedragregels 1 en 4 van de aan de bankierseed verbonden Gedragregels Bancaire Sector heeft gehandeld. Klager heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerder een geldboete van EUR 500,- op te leggen.

3.2. Verweerder heeft erkend dat hij van de betrokken personen aanbrengfees heeft ontvangen. In dat kader is door verweerder toegelicht dat zijn leidinggevende hem had medegedeeld dat sprake was een enorm personeelstekort, als gevolg waarvan aan verweerder zou zijn gevraagd of hij mensen kende. In reactie hierop zou verweerder contact hebben opgenomen met mensen binnen en buiten zijn netwerk, waarna deze potentiële kandidaten verweerder zouden hebben verzocht contact te leggen met teamleiders en de afdeling HR van de bank. Verweerder geeft aan als reactie daarop enkel de cv's van deze potentiële kandidaten te hebben doorgestuurd naar de afdeling HR van de bank, welke vervolgens met voorrang zouden zijn behandeld. Verder geeft verweerder aan dat hij geen invloed heeft gehad op het aannameproces en dat slechts een fractie van de door verweerder aangedragen kandidaten werd aangenomen.

3.3. Verweerder geeft aan dat zijn leidinggevende en de afdeling HR van de bank er niet van op de hoogte waren dat hij aanbrengefees ontving. Verder geeft hij aan dat hij niet van tevoren de regels aangaande het aannemen van aanbrengefees heeft gecontroleerd, maar dat het volgens hem gangbaar is dat dergelijke fees worden betaald voor het aanbrengen van kandidaten. In de visie van verweerder is dit pas een probleem in geval hij op enigerlei wijze betrokkenheid zou hebben gehad bij het aannameproces.

3.4. Voor wat betreft de geheimhoudingsclausule zoals opgenomen in de gesloten overeenkomsten merkt verweerder op dat deze verband houdt met het feit dat het onwenselijk zou zijn dat kandidaten met elkaar zouden praten over de (inhoud van de) gemaakte financiële afspraken.

4. De gronden van de uitspraak

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met de Gedragsregels Bancaire Sector. In deze gedragscode staat, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.

4.2. Uit de [richtlijnen compliance] van de bank volgt dat de bank grip wil hebben op de inhuur van externen om de schijn van belangenverstremgeling te voorkomen. Een dergelijke schijn van belangenverstremgeling kan volgens de richtlijnen ontstaan in geval al voor de bank werkende externen betrokken zijn bij de inhuur van nieuwe externen. Een schijn van belangenverstremgeling ontstaat blijkens de inhoud van de richtlijnen onder andere door een onnodig hoger tarief door verwerkte fees voor tussenpartijen en een looptijd die zoveel mogelijk wordt verlengd voor eigen gewin.

4.3. Verweerder heeft door (als zzp'er) werkzaam te zijn voor de bank en tegelijkertijd via zijn onderneming [bedrijf 1] betalingen te ontvangen van door hem aangedragen kandidaten, zonder over het ontvangen van deze betalingen transparant te zijn, op zijn minst de schijn van belangenverstremgeling teweeggebracht. Dit geldt te meer nu verweerder gelet op de (in beginsel) afgesproken vergoeding per uur een financieel belang bleef houden bij het laten voortduren van de dienstbetrekking van de aangedragen kandidaten. Omdat de door verweerder aangebrachte medewerkers werkzaam waren in hetzelfde functiegebied als verweerder, is deze schijn van belangenverstremgeling nog vergroot. Verweerder heeft dan ook in strijd met de binnen de bank geldende regels gehandeld.

4.4. Dat er door verweerder bewust voor is gekozen om de gemaakte afspraken niet bij de bank kenbaar te maken, blijkt niet alleen uit het feit dat hij deze informatie niet met de bank heeft gedeeld, maar ook uit de geheimhoudingsclausule zoals die in de verschillende overeenkomsten tussen verweerder en de aangebrachte medewerkers is opgenomen. Mede daarom acht de tuchtcommissie het handelen van verweerder evenmin integer.

4.5. Verweerder heeft derhalve de gedragsregels 1 en 4 behorende bij de bankierseed geschonden. De klacht is dan ook gegrond.

4.6. De tuchtcommissie is van oordeel dat niet kan worden volstaan met de door klager voorgestelde sanctie, te weten een geldboete van EUR 500,-. Het handelen van verweerder behelst immers een ernstige schending van de bankierseed waarbij verweerder door zijn listige

handelen, op zijn minst de schijn van (financiële) belangenverstremgeling heeft doen ontstaan, waarmee bovendien een (potentieel) fors financieel belang was gemoeid. Daar komt bij dat uit de proceshouding van verweerder in deze tuchtprocedure blijkt dat hij het kwalijke van zijn handelen niet inziet. Om al die redenen overweegt de tuchtcommissie dat niet met een minder zware sanctie dan de oplegging van een beroepsverbod kan worden volstaan.

4.6. Alles overwegende acht de tuchtcommissie het dan ook passend en geboden dat aan verweerder een beroepsverbod voor de duur van drie (3) maanden wordt opgelegd.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht **gegrond**;

legt aan verweerder de aanwijzing op dat hij gedurende een periode van **drie (3) maanden** niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector;

Aldus beslist door mr. A. van Maanen, voorzitter, prof. dr. R. van Eijbergen en mr. drs. M.A. van Schaik, in aanwezigheid van mr. D.J.M. Dammers, secretaris.

voorzitter

secretaris

Deze uitspraak is aan partijen verzonden op 26 juli 2023.

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager binnen 1 maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.